

திருமுருகாற்றுப்படையில் பெயரெச்சங்களின் இலக்கணத்தின் பயன்பாடு: ஓர் ஆய்வு

The Usage of 'Peyareccam' in Thirumurugatrupadai

சக்தி சேகரன் / Shakti Sekharan¹

மனோன்மனி தேவி அண்ணாமலை / Manonmani Devi M.A.R Annamalai²

¹Postgraduate Student, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia.

²Associate Professor, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பத்துப்பாட்டு எனப்படும் சங்க இலக்கியத் தொகுப்பில் மதுரைக் கணக்காயர் மகனார் நக்கீரரால் இயற்றப்பட்ட முதற்பாட்டான 'திருமுருகாற்றுப்படை' எனும் நூலில் இடம்பெறும் பெயரெச்சம் வினையெச்சம் எனும் இலக்கணக்கூறுகளைக் கண்டறிந்து, பகுப்பாய்வு செய்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். இஃது ஒரு பண்புசார் ஆய்வாகும். இவ்வெச்ச வடிவங்கள், படைப்பின் கருத்து வெளிப்பாட்டை வலுப்படுத்துவதோடு, இலக்கிய நயத்தின் தாக்கத்தையும் வடிவமைக்கும் முக்கிய கருவிகளாகத் திகழ்கின்றன. அதன் அடிப்படையில், இவ்வாய்வில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள திருமுருகாற்றுப்படை நூலில் அமைந்துள்ள எச்சங்களின் வடிவங்களில் ஒன்றான பெயரெச்சத்தை ஆராய்ந்து, அதன் அமைப்பையும் பயன்பாட்டையும் கண்டறிவதே இவ்வாய்வின் கண்டுபிடிப்பாகத் திகழ்கிறது. திருமுருகாற்றுப்படையில் கையாளப்பட்டுள்ள பெயரெச்சங்கள் வருணனை வடிவிலும் சிறப்பை எடுத்துரைக்கும் வகையிலும் அமைந்துள்ளன. இவ்வாய்விற்காகத் திருமுருகாற்றுப்படையில் இடம்பெற்றுள்ள 317 அடிகளும் முழுமையாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

Date of Submission: 24-05-2026
Date of Acceptance: 10-06-2026
Date of Publication: 30-06-2026
Corresponding Author's Email:
manonmanidevi@fbk.ups.edu.my

கருச்சொற்கள்: திருமுருகாற்றுப்படை, எச்சம், பெயரெச்சம்

Abstract

This study examines the use of peyareccam (participial adjectives) and vinaiyeccam (verbal participles) in Tirumurukarruppatai the first poem of the Pattuppattu anthology composed by Nakkirar. Employing a qualitative research approach, the study analyses all 317 lines of the text to identify and classify these grammatical forms. Participial structures play a significant role in expressing ideas, enhancing description, and enriching literary aesthetics. The findings reveal that peyareccam forms are extensively used to describe the qualities and characteristics of people, objects, and landscapes, while vinaiyeccam forms contribute to the continuity and flow of actions within the poem. These grammatical elements strengthen both the linguistic and literary features of the work. The study highlights the importance of participial forms in conveying meaning and artistic expression in Sangam literature.

Keywords: Tirumurukarruppatai, participle, participial adjective (peyareccam).

முன்னுரை

செவ்வியல் மரபின் விழுமியங்களை ஏந்தி நிற்கும் சிறப்புமிக்க இடத்தைப் பெற்று வீற்றிருக்கின்றன தமிழ்ச் சங்க இலக்கியங்கள். அவற்றுள், ஒன்றுதான் சங்கப் புலவர் நக்கீரர் இயற்றிய திருமுருகாற்றுப்படை என்ற பக்தி நூலாகும். இந்நூல், பத்துப்பாட்டுத் தொகுப்பின் முதன்மை நூலாகும். 317 அடிகளைக் கொண்ட இந்நூல் ஆசிரியப்பா யாப்பில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. ‘திருமுருகாற்றுப்படை’ நூலின் பொருள்,, அதன் தலைப்பிலேயே புலனாகிறது. ‘ஆற்றுப்படை’ என்பது வள்ளலிடம் பரிசு பெற்ற புலவர் மற்றொரு புலவருக்கு அவ்வள்ளலிடம் சென்று பரிசு பெற வழிகாட்டும் செயலைக் குறிக்கிறது. அதற்கு இணையாக, நக்கீரர் இந்நூலில் முருகப்பெருமானின் அருளைப் பெற விரும்பும் பக்தர்களுக்கு அருள்நெறி காட்டும் வழியை எடுத்துரைக்கிறார். முருகனே இறைவன்; அவனே தலைவன்; அவனே தமிழ் மொழி; இத்தகைய சொல்லுக்கும் பொருளாக விளங்கும் முருகப்பெருமானின் வீரத்தையும் பெருமைகளையும் எடுத்துரைக்கும் வண்ணம் திருமுருகாற்றுப்படை விளங்குகிறது. உதாரணமாக, “உலகம் உவப்ப வலன் ஏர்பு திரிதிரு பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅயங்கு” என்ற வரிகளின் வழி நக்கீரர் முருகப்பெருமானின் அழகையும் அருளையும் எவ்வாறு போற்றியுள்ளார் என்பதைக் காட்டுகிறது. அதுமட்டுமின்றி, திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திரு ஆவினன்குடி, திரு ஏரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்சோலை ஆகிய முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளின் தெய்வீகச் சிறப்பையும், வழிபாட்டு முறைகளையும் ஏற்ற சொற்களஞ்சியங்களுடனும் இலக்கணநயத்துடனும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், பழந்தமிழர் வாழ்க்கை முறைகள், பண்பாடு, நம்பிக்கைகள், மொழியின் செழுமை ஆகிய சான்றுகளை முன்னிலைப் படுத்தும் இலக்கியமாக விளங்குகிறது (கோ.ரீனா, 2025). குறிப்பாக, இந்நூலில் பயன்படுத்தப்பட்ட பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும், பக்திப் பரவசத்தையும் காட்சிக் சித்தரிப்பையும் உயிர்ப்புடன் வருணனை முறையில் முன்னிறுத்துவதற்கு பெரும்பங்காற்றியுள்ளன (முருகன், 2022). இதன் வழி, நக்கீரர் இயற்றிய திருமுருகாற்றுப்படையில் பக்தி சுவையும் இலக்கணச் செறிவும் இணைந்து மிளர்கிறது என்பதை அறிய இயலுகிறது. குறிப்பாக, இலக்கணக் கூறுகளின் பயன்பாடானது இந்நூலின் இனிமைக்கு, இலக்கணம் முக்கியக் காரணமாக விளங்குகிறது. திருமுருகாற்றுப்படை பாடல்களின் பெயரெச்சம் பயன்பாட்டை எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதை இவ்வாய்வின் வழி காணலாம்.

இலக்கணம் (பெயரெச்சம்)

ஒரு வினைச்சொல்லானது முற்றுப்பெறாமல் எஞ்சி நிற்கும் சொல்லை “எச்சம்” என அழைக்கப்படுகின்றது. இத்தகைய சொற்களை, இலக்கண நூலாசிரியரான தொல்காப்பியர் “எஞ்சுபொருட்கிளவி” என்று குறுப்பிடுகிறார். இவ்வெச்சங்களை “வினையே பெயரே என்று இரு வகையவற்றுள்” என வினையெச்சம் பெயரெச்சம் என இருவகைப்படுத்துகிறார். அதில், பெயரெச்சத்தின் தன்மைகளை இவ்வாய்வில் காண்போம்

• பெயரெச்சம்

ஒரு வினைச்சொல்லானது எஞ்சி நின்று ஒரு பெயரை ஏற்க நிற்குமாயின் அதற்கு பெயரெச்சம் எனப்படும். பெயரெச்சம், பொதுவாக, குணம், நிலை அல்லது செயலின் பயனை விளக்கும். இதனைத் தொல்காப்பியத்தில், “பெயரெஞ்சு கிளவி பெயரோடு முடிமே” என்ற நூற்பா மூலம் எடுத்துரைத்துள்ளார். சுருங்கக் கூறின், பெயரெச்சங்கள் பெயரச்சொல்லைக் கொண்டுதான் முழுமைபெறும். பெயரெச்சம் இருவகைப்படும். அவை, தெரிநிலை பெயரெச்சமும் குறிப்புப் பெயரெச்சமும் ஆகும்.

i. தெரிநிலை பெயரெச்சம்

ஒரு பெயரை ஏற்க எஞ்சி நிற்கும் வினைச்சொல்லானது காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டும். இது, ‘அ’, ‘உம்’ எனும் விசுதிகளை ஏதேனும் ஒரு விகிதியைப் பெற்று நிற்கும். எடுத்துக்காட்டாக,

இறந்தகாலம்	→	கேட்ட (ட்+அ) பாட்டு
நிகழ்காலம்	→	கேட் கின்ற (கின்ற) பாட்டு
எதிர்காலம்	→	கேட்கும் (உம்) பாட்டு

i. குறிப்புப் பெயரெச்சம்

குறிப்புப் பெயரெச்சமானது, ஒரு குறிப்பு வினைச்சொல் பண்பின் அடிப்படையில் மட்டும் எஞ்சி நிற்கும். அதாவது, ஒரு சொல்லின் செயலையோ காலத்தையோ வெளிப்படையாகக் காட்டாமல் பண்பினை மட்டும் குறிப்பாகக் காட்டும். உதாரணமாக, “அழகிய மயில்” என்ற சொற்றொடலில் உள்ள அழகிய என்னும் சொல்லின் செயலையோ காலத்தையோ அறிய முடியவில்லை. பண்பினை

மட்டும் குறிப்பாக அறியமுடிகிறது. கூடுதல் எடுத்துக்காட்டாக, பெரிய பெட்டி, நல்ல பையன், அழகிய கவிதை போன்றவற்றை குறிப்பு பெயரெச்சமாக கருதலாம்.

ஆய்வின் நோக்கம்

சங்கப் புலவர் நக்கீரரால் இயற்றப்பட்ட பத்துப்பாட்டுத் தொகுப்பின் முதன்மை நூலான திருமுருகாற்றுப்படை என்ற பக்தி நூலில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள பெயரெச்சத்தை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கமாகும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட திருமுருகாற்றுப்படை நூலில் அமைந்துள்ள பெயரெச்ச வடிவங்களைக் கண்டறிந்து, அதன் அமைப்பையும் பயன்பாட்டையும் ஆராய்ந்து, சான்றுகளுடன் விளக்கும் வகையில் இவ்வாய்வு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வின் வரையறை

பத்துப்பாட்டுத் தொகுப்பின் முதன்மை நூலான திருமுருகாற்றுப்படை என்ற பக்தி நூலை இவ்வாய்விற்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்திருமுருகாற்றுப்படையில் இடம்பெற்றுள்ள 317 அடிகளும் முழுமையாக உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும், இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள பெயரெச்சத்தை கண்டறியும் வண்ணம் இவ்வாய்வினை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்விளக்கிய மீள்நோக்கு

தமிழின் தொன்மையை உலகிற்கு உணர்த்தும் பண்புடைய சங்க இலக்கியங்களில், பெயரெச்சங்களின் தன்மையானது வினையைச் சார்ந்து நிற்கும் பெயர்ச்சொல்லின் தன்மையை நேர்த்தியாகக் வடிவமைத்துப் பயன்படுகின்றன என்பதை விஜயலட்சுமி (2026) தன் ஆய்வில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கருத்தை கொட்வின் சுதர்சன் (2026) அவர்களின் ஆய்வும் உறுதிப்படுத்துகிறது. அதாவது, சங்கப் பாடல் வரிகளின் தொடர்புபடுத்தும் கட்டமைப்பில், பெயர்ச்சொற்களின் பயன்பாடானது தொல்காப்பிய இலக்கண விதிகளுக்கு இணங்க நேர்த்தியாக இருப்பதை உணர்த்தியுள்ளார். குறிப்பாக, திருமுருகாற்றுப்படையின் முற்பட்ட காலத்திற்கும் அதன் சமகாலத்து இலக்கியங்களில், அக-புற உணர்வுகளைப் வெளிப்படுத்துவதில் பெயர்ச்சங்கள் ஒரு தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த மொழியாற்றலை வெளிப்படுத்தியுள்ளன (அருணாதேவி, பெரியநாயகி, 2026). இவ்வினையங்களில் பயின்றுவரும் பெயரெச்சங்கள் பயன்பாடானது, சொற்களின் இலக்கண அமைப்பைத் துல்லியப்படுத்துவதோடு, பாடல்களின் செறிவையும் மேம்படுத்தும் கருவியாகச் செயல்படுகின்றது என்று கோ.ரீனா (2025) தன் ஆய்வில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆய்விதழ் 2026-ஆம் ஆண்டின் படி, நக்கீரரால் எழுதப்பட்ட திருமுருகாற்றுப்படை நூலில் உள்ள பாடல்களில் பெயரெச்சங்கள் தெய்வ வழிபாட்டு மரபுகளையும் நில அமைப்புத் தனித்துவங்களையும் வருணிப்பதில் உன்னதமான மொழியியல் வெளிப்பாடாக அமைகின்றன என்பதை எடுத்துரைத்துள்ளது. இவ்வாறே, பாரதி (2022), தன் ஆய்வில் பக்தியின் மேன்மையையும் முருகப்பெருமானின் அறுபடைவீடுகளின் சிறப்பையும் விவரிப்பதில் பயன்படுத்தப்பட்ட எச்சங்கள் முறையாக விவரிக்கும் நேர்த்தியான மொழியியல் பயன்பாட்டை குறுக்கின்ற என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் அடிப்படையில், திருமுருகாற்றுப்படையில் இடம்பெறும் எச்சம் வகைகளில் ஒன்றான பெயரெச்ச வடிவங்களை மட்டுமே எல்லையாகக் கொண்டு, அவற்றின் இலக்கணப் பண்புகளையும் அமைப்பையும் பயன்பாட்டையும் சான்றுகளுடன் வெளிப்படுத்துகிறது.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இவ்வாய்வு, பண்புசார் அணுகுமுறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஆவணப் பகுப்பாய்வாகும். இவ்வாய்விற்காக, திருமுருகாற்றுப்படையில் இடம்பெற்றுள்ள 317 அடிகளும் முழுமையாக உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும், இஃது ஒரு நூலாக ஆய்வாகும். இந்நூலாக ஆய்வில், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், ஆய்வேடுகள், இலக்கண நூல்கள், இணையத் தரவுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து திரட்டப்பட்ட தரவுகளைக் கொண்டு இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்பும் கலந்துரையாடலும்

திருமுகாற்றுப்படையில் இடம்பெற்றுள்ள தெரிநிலைப் பெயரெச்சம், குறிப்புப் பெயரெச்சம் பயன்பாட்டின் பகுப்பாய்வுகள் கீழ்க்காண்பவற்றுள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தெரிநிலைப்பெயரெச்சம்:

ஒரு பெயரை ஏற்க எஞ்சி நிற்கும் வினைச்சொல்லானது காலத்தை வெளிப்படையாக காட்டும்.

• திருமுகாற்றுப்படை பாடல் (வரி 44)

“பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்”

பொருள்: குரங்குகள், வண்டுகள் கூட நெருங்க முடியாத உயரத்தில் பூத்திருக்கும் செங்காந்தள் மலர்களால் ஆன மாலையை முருகப்பெருமான் தலையில் சூடியிருப்பதை இப்பாடல் வரிகள் வருணிக்கின்றன. இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் ‘மிலைந்த’ என்பது பெயரெச்சமாகும். இச்சொல், “சென்னியன்” என்னும் பெயரைத் தழுவி அதன் தன்மையை விளக்குகிறது. ‘மிலை’ என்னும் வினையடியிலிருந்து தோன்றிய ‘மிலைந்த’ என்ற சொல், முருகப்பெருமானை, குளிர்ச்சி பொருந்திய பெரிய மாலையால் சூடியிருக்கும் ‘சென்னியன்’ அதாவது தலையுடையவன் என்று வருணிக்கிறது. இங்கு இறந்தகாலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதால் தெரிநிலை பெயரெச்சமாக அமைகிறது.

• திருமுகாற்றுப்படை பாடல் (வரி 46)

“சூர்முதல் தடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்”

பொருள்: தேவர்களையெல்லாம் அச்சுறுத்திய அசுரர்களின் தலைவனாகிய சூரபத்மன், போர்க்களத்தில் அஞ்சிகடலின் அடியில் மாமரமாக உருவெடுத்து ஒளிந்து கொண்டான். அவ்வாறு ஒளிந்திருந்த சூரபத்மனை, முருகப்பெருமான் தம் வேலைக் கொண்டு சங்காரம் செய்தார். அத்தகைய வீரியம் மிக்க முருகப்பெருமானின் வேல், ஒளிமிக்கதாகவும், இலை போன்ற கூர்மையான தலைப் பாகத்தை உடைய நீண்ட வேலாகவும் விளங்கும் தன்மையை இப்பாடல் வரிகள் வருணிக்கின்றன. இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் ‘தடிந்த’ என்பது பெயரெச்சமாகும். இச்சொல், “நெடுவேல்” என்னும் பெயரைத் தழுவி அதன் தன்மையை விளக்குகிறது. ‘தடி’ என்னும் வினையடியிலிருந்து தோன்றிய ‘தடிந்த’ என்ற சொல், சூரபத்மனை பிளந்து வதம் செய்த செயலை நினைவூட்டும் வகையில் ‘நெடுவேல்’ எனும் முருகப்பெருமானின் வேலை வருணிக்கும் வரியாக அமைந்துள்ளது. இங்கு இறந்தகாலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதால் தெரிநிலை பெயரெச்சமாக அமைகிறது.

• திருமுகாற்றுப்படை பாடல் (வரி 178)

“இருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி”

பொருள்: திருவேரகம் என்று அழைக்கப்பட்ட சுவாமிமலை பகுதியில் வாழும் அந்தணர்களின் தோத்திரமான கெள்சிகம், பரத்வாஜம், காச்யபம் போன்ற பாரம்பரியான தோத்திரங்களை உடையவர்கள் என்பதை விளக்கும் வகையில் இவ்வரி அமைந்துள்ளது. இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் ‘சுட்டிய’ என்பது பெயரெச்சமாகும். இச்சொல், “தொல்குடி” என்னும் பெயரைத் தழுவி அதன் தன்மையை விளக்குகிறது. ‘சுட்டு’ என்னும் வினையடியிலிருந்து தோன்றிய ‘சுட்டிய’ என்ற சொல், தந்தையும் தாயும் இருவரால் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட ‘தொல்குடி’ என்னும் பாரம்பரியக் கோத்திரங்களைக் கொண்டவர்கள் என்பதைக் குறிக்கிறது. இங்கு இறந்தகாலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதால் தெரிநிலை பெயரெச்சமாக அமைகிறது.

• திருமுகாற்றுப்படை பாடல் (வரி 180)

“ஆறினில் கழிப்பிய அறன்நவில் கொள்கை”

பொருள்: ஆறு முக்கிய கடமைகளான ஓதுதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் ஆகியவற்றைத் தவறாமல் நிறைவேற்றுவவர்களாக சுவாமிமலை பகுதியில் வாழும் அந்தணர்களை சிறப்பித்துக் கூறும் வகையில் இவ்வரி அமைந்துள்ளது. இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் ‘கழிப்பிய’ என்பது பெயரெச்சமாகும். இச்சொல், “கொள்கை” என்னும் பெயரைத் தழுவி அதன் தன்மையை விளக்குகிறது. ‘கழி’ என்னும் வினையடியிலிருந்து தோன்றிய ‘கழிப்பிய’ என்ற சொல், கற்றுணர்ந்த ஆறு கொள்கை எனும் கடமைகளையும் மறவாமல் நிறைவேற்றுவவர்களாகத் திகழ்வதை எடுத்துரைக்கிறது. இங்கு இறந்தகாலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதால் தெரிநிலை பெயரெச்சமாக அமைகிறது.

• **திருமுருகாற்றுப்படை பாடல் (வரி 193)**

“நறுஞ்சார்ந்து அணிந்த கேழ்கிளர் மார்பின்”

பொருள்: நறுமணம் மிக்க சந்தனத்தை அணிந்த, ஒளி பொருந்திய முருகப்பெருமானின் வீரமான மார்பை இப்பாடல் வரியில் வருணிக்கிறது. இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் ‘அணிந்த’ என்பது பெயரெச்சமாகும். இச்சொல், “மார்பு” என்னும் பெயரைத் தழுவி அதன் தன்மையை விளக்குகிறது. ‘அணி’ என்னும் வினையடியிலிருந்து தோன்றிய ‘அணிந்த’ என்ற சொல், நறுமணமிக்க சந்தனத்தை அணிந்த முருகப்பெருமானின் ஒளிமிக்க **மார்பின்** அழகையும் சிறப்பையும் வருணிக்கிறது. இங்கு இறந்தகாலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதால் **தெரிநிலை பெயரெச்சமாக** அமைகிறது.

• **திருமுருகாற்றுப்படை பாடல் (வரி 200)**

“இணைத்த கோதை அணைத்த கூந்தல்”

பொருள்: இப்பாடலானது, பல மலர்களால் ஒன்றிணைப்பட்ட புமலைகளடனும், மலமலைகளால் நிரம்பிய கூந்தலை அணியும் குறவர் மகளிரின் அழகை வர்ணிக்கும் வண்ணம் இப்பாடல் அமைகிறது. இப்பாடலில் இரு பெயரெச்சங்கள் இடம்பெற்றுள்ளது. அவை கீழ்காணவற்றுள் காணலாம்.

• **இணைத்த கோதை**

இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் ‘இணைத்த’ என்பது பெயரெச்சமாகும். இச்சொல், “கோதை” என்னும்பெயரைத் தழுவி அதன் தன்மையைவிளக்குகிறது. ‘இணை’ என்னும் வினையடியிலிருந்து தோன்றிய ‘இணைத்த’ என்ற சொல், பல மலர்களை ஒன்றிணைத்துத் தொடுக்கப்பட்ட ‘கோதை’ எனும் பூமாலையைக் குறிக்கிறது. இங்கு இறந்தகாலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதால் **தெரிநிலை பெயரெச்சமாக** அமைகிறது.

• **அணைத்த கூந்தல்**

இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் ‘அணைத்த’ என்பது பெயரெச்சமாகும். இச்சொல், “கூந்தல்” என்னும் பெயரைத் தழுவி அதன் தன்மையை விளக்குகிறது. ‘அணை’ என்னும் வினையடியிலிருந்து தோன்றிய “அணைத்த” என்ற சொல், மலைகளால் சேர்த்துக்கட்டப்பட்ட **கூந்தலைக்** குறிக்கிறது. இங்கு இறந்தகாலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதால் **தெரிநிலை பெயரெச்சமாக** அமைகிறது.

• **திருமுருகாற்றுப்படை பாடல் (வரி 207)**

“செயலைத் தண்தளிர் துயல்வரும் காதினன்”

பொருள்: அறுபடை வீடுகளில் ஒன்றான குன்றுதோறாடல் இடத்தில் அமைந்துள்ள மலையில், சிவந்த மேனியையும் சிவப்பு ஆடையையும் அணிந்த முருகப்பெருமானை வருணிக்கும் வகையில் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. அவ்வாறு எழுந்தருளியுள்ள முருகப்பெருமான், தன் காதுகளில் அசோக மரத்தின் குளிர்ச்சியான தளிர்களை அணிந்துள்ளவராகக் காட்சிபடுத்தப்படுகிறார். அவர் அசையும் போது, காதில் உள்ள அந்தத் தளிர்களும் அழகாக அசைந்தாடுவதையும் இவ்வரி வர்ணிக்கிறது. இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் ‘துயல்வரும்’ என்பது பெயரெச்சமாகும். இச்சொல், “காதினன்” என்ற காதினி அணிந்தவன் என்னும் பெயரைத் தழுவி, அசைந்தாடும் முருகப்பெருமானின் காதணியின் தன்மையை விளக்குகிறது. ‘துயல்’ என்னும் வினையடியிலிருந்து தோன்றிய “துயல்வரும்” என்ற சொல், அசைந்தாடுகின்ற முருகப்பெருமானின் காதினியை வருணிக்கிறது.

• **திருமுருகாற்றுப்படை பாடல் (வரி 255)**

“அறுவர் பயந்த ஆறுஅமர் செல்வ”

பொருள்: சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண்ணில் இருந்து தோன்றிய ஆறு பொறிகள், சரவணப் பொய்கையில் ஆறு குழந்தைகளாக மாறின. அந்த ஆறு குழந்தைகளையும் கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கப்பட்ட முருகப்பெருமானை வருணிக்கும் வகையில் இவ்வரி அமைந்துள்ளது. இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் ‘பயந்த’ என்பது பெயரெச்சமாகும். இச்சொல், “செல்வ” என்னும் பெயரைத் தழுவி அதன் தன்மையை விளக்குகிறது. ‘பயன்’ என்னும் வினையடியிலிருந்து தோன்றிய ‘பயந்த’ என்ற சொல், கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கப்பட்ட “செல்வ” எனும் ஆறுமுகப் பெருமானை குறிக்கிறது. இங்கு, இறந்தகாலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதால் **தெரிநிலை பெயரெச்சமாக** அமைகிறது.

குறிப்பு பெயரெச்சம்:

ஒரு குறிப்பு வினைமுற்று சொல் பண்பின் அடிப்படையில் மட்டும் எஞ்சி நிற்கும்.

• திருமுருகாற்றுப்படை பாடல் (வரி 6)

“மறுஇல் கற்பின் வாள்துதல் கணவன்”

பொருள்: ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய தெய்வானையின் கறையற்ற கற்பை நெற்றியையும், அவரை மணந்த தெய்வீகத் தலைவன் முருகப்பெருமானின் சிறப்பையும் இப்பாடல் வரிகள் வருணிக்கின்றன. இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் ‘மறுஇல்’ என்பது பெயரெச்சமாகும். இச்சொல், “கற்பு” என்னும் பெயரைத் தழுவி, மறுஇல் என்னும் அதன் தன்மையை விளக்குகிறது. “மறுஇல் கற்பு” என்ற சொற்றொடலில் உள்ள “மறுஇல்” என்ற சொல், தெய்வானையின் தூய்மையான கற்பின் பண்பை உணர்த்துகிறது. இங்கு, சொல்லின் செயலையோ காலத்தையோ தெளிவாகக் காட்டாமல் பண்பினை மட்டும் குறிப்பாகக் காட்டுவதால் குறிப்பு பெயரெச்சமாக அமைகிறது.

• திருமுருகாற்றுப்படை பாடல் (வரி 37)

“வெள்ளில் குறுமுறி கிள்ளுபு தெரியா”

பொருள்: திருப்பரங்குன்றம் மலைப் பகுதியில் வீற்றிருக்கும் முருகனின் வழிபாடு தலங்களில், காணப்படும் வேங்கை மரத்தில் இருக்கும் பூக்களின் மஞ்சள் நிறப் பொடி (மகரந்தம்) காற்றில் பறந்து வந்து, அங்கிருக்கும் விளாமரத்தின் மீது முழுமையாக பரவியுள்ளது. இதனால், விளாமரத்தின் இலையை எடுத்துப் பார்த்தால் அது எந்த மரத்து இலை என்றே அடையாலம் காண் இயலாத அளவுக்கு மகரந்தம் மீடியுப்பதை வர்ணிக்கும் வகையில் இவ்வரி விளங்கியுள்ளது. இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் ‘குறுமுறி’ என்பது பெயரெச்சமாகும். இச்சொல், “முறி” என்னும் பெயரைத் தழுவி, சிறிய என்னும் அதன் தன்மையை விளக்குகிறது. “குறுமுறி” என்ற சொற்றொடலில் உள்ள “முறி” என்ற சொல், விளாமரத்தின் தளிரை உணர்த்துகிறது. இங்கு, சொல்லின் செயலையோ காலத்தையோ தெளிவாகக் காட்டாமல், பண்பினை மட்டும் குறிப்பாகக் காட்டுவதால் குறிப்பு பெயரெச்சமாக அமைகிறது.

• திருமுருகாற்றுப்படை பாடல் (வரி 44)

“பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்”

பொருள்: குரங்குகள், வண்டுகள் கூட நெருங்க முடியாத உயரத்தில் பூத்திருக்கும் செங்காந்தள் மலர்களால் ஆன மாலையைத் முருகப்பெருமான் தலையில் சூடியிருப்பதை இப்பாடல் வரிகள் வருணிக்கின்றன. இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் ‘பெரு’, ‘தண்’ ஆகிய சொற்கள் பெயரெச்சங்களாக திகழ்கின்றன. இச்சொல், “கண்ணி” என்னும் பெயரைத் தழுவி, அதன் தன்மையை விளக்குகிறது. “பெருந்தண்” என்ற சொற்றொடலில் உள்ள “பெரு” என்ற சொல், முருகப்பெருமான் தலையில் அணிந்திருந்த செங்காந்தள் மலர் மாலை, பெரிய அளவில் இருப்பதையும், “தண்” என்ற சொல் குளிர்ந்த நிலையுடைய இருக்கும் பண்பை விளக்குகிறது. இங்கு, சொல்லின் செயலையோ காலத்தையோ தெளிவாகக் காட்டாமல், பண்பினை மட்டும் குறிப்பாகக் காட்டுவதால் குறிப்பு பெயரெச்சமாக அமைகிறது.

• திருமுருகாற்றுப்படை பாடல் (வரி 46)

“சூர்முதல் தடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்”

பொருள்: அசுரர்களின் தலைவனாகிய சூரபத்மன், போர்க்களத்தில் அஞ்சி கடலின் அடியில் மாமரமாக உருவெடுத்து ஒளிந்திருந்த போது, முருகப்பெருமான் தம் வேலைக் கொண்டு சங்காரம் செய்தார். அத்தகைய வீரியம் மிக்க முருகப்பெருமானின் வேல், ஒளிமிக்கதாகவும், இலை போன்ற கூர்மையான தலைப் பாகத்தை உடைய நீண்ட வேலாகவும் விளங்கும் தன்மையை இப்பாடல் வரிகள் வருணிக்கின்றன. இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் ‘நெடு’ என்பது பெயரெச்சமாகும். இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் ‘நெடு’ என்பது பெயரெச்சமாகும். இச்சொல், “வேல்” என்னும் பெயரைத் தழுவி, நீளமானது என்னும் அதன் தன்மையை விளக்குகிறது. “நெடுவேல்” என்ற சொற்றொடலில் உள்ள “நெடு” என்ற சொல், முருகப்பெருமானின் நீண்ட வேலைக் குறிக்கிறது. இங்கு, சொல்லின் செயலையோ காலத்தையோ தெளிவாகக் காட்டாமல், பண்பினை மட்டும் குறிப்பாகக் காட்டுவதால் குறிப்பு பெயரெச்சமாக அமைகிறது.

• திருமுருகாற்றுப்படை பாடல் (வரி 142)

“மென்மொழி மேவலர், இன்னரம்பு உளர”

பொருள்: எப்பொழுதுமே மெல்லிய சொல்லையே பேசும் கந்தருவ மகளிர், தமது மெல்லிய விரல்களால் யாழின் நரம்பிகளைத் தழுவி மீட்டி இசை எழுப்புவதை இவ்வரி குறிக்கிறது. இப்பாடலில் இரு பெயரெச்சங்கள் இடம்பெற்றுள்ளது. அவை கீழ்காணவற்றுள் காணலாம்.

- **“மென்மொழி”**
மென்மொழி எனும் சொல்லின் இயற்சொல் மெல்லிய மொழியாகும். இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் ‘மென்மை’ என்பது பெயரெச்சமாகும். இச்சொல், “மொழி” என்னும் பெயரைத் தழுவி, மெல்லிய என்னும் அதன் தன்மையை விளக்குகிறது. “மென்மொழி” என்ற சொற்றொடலில் உள்ள “மென்” என்ற சொல், மெல்லிய மொழியில் பேசும் கந்தருவ மகளிரைக் குறிக்கிறது. இங்கு, சொல்லின் செயலையோ காலத்தையோ தெளிவாகக் காட்டாமல், பண்பினை மட்டும் குறிப்பாகக் காட்டுவதால் **குறிப்பு பெயரெச்சமாக** அமைகிறது.
- **“இந்நரம்பு”**
இந்நரம்பு எனும் சொல்லின் இயற்சொல் இனிய நரம்பு ஆகும். இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் “இனிய” என்பது பெயரெச்சமாகும். இச்சொல், “நரம்பு” என்னும் பெயரைத் தழுவி, இனிய என்னும் அதன் தன்மையை விளக்குகிறது. “இந்நரம்பு” என்ற சொற்றொடலில் உள்ள “இன்” என்ற சொல், இனிய யாழின் நரம்புகளைக் குறிக்கிறது. இங்கு, சொல்லின் செயலையோ காலத்தையோ தெளிவாகக் காட்டாமல், பண்பினை மட்டும் குறிப்பாகக் காட்டுவதால் **குறிப்பு பெயரெச்சமாக** அமைகிறது.

• திருமுருகாற்றுப்படை பாடல் (வரி 225)

“சதுக்கமும் சந்தியும் புதுபூங் கடம்பும்”

பொருள்: முருகப்பெருமான், கோயிலையும் தாண்டி எங்குமிருப்பவர் என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. பழமுதிர்சோலை பகுதிவாழ் பக்தர்கள் முருகப்பெருமானை வழிபட்ட இடங்களாக, நான்கு தெருக்கள் சந்திக்கும் சதுக்கமும், மூன்று தெருக்கள் சந்திக்கும் முச்சந்தியும், அதோடு புதிய பூக்களால் மலர்ந்து நிறைந்த கடம்பு மரத்தின் அடியும் அமைகின்றன என்ற வழிபாட்டுச் சிறப்பினை இவ்வரி எடுத்துரைக்கிறது. இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் ‘புது’ (புது + பூ) என்பது பெயரெச்சமாகும். இச்சொல், “பூ” என்னும் பெயரைத் தழுவி, புதியது என்னும் அதன் தன்மையை விளக்குகிறது. “புதுபூ” என்ற சொற்றொடலில் உள்ள “புது” என்ற சொல், கடம்பு மரத்தில் புதியதாக மலர்ந்த கடம்பு “பூ” எனும் மலர்களை உணர்த்துகிறது. இங்கு, சொல்லின் செயலையோ காலத்தையோ தெளிவாகக் காட்டாமல், பண்பினை மட்டும் குறிப்பாகக் காட்டுவதால் **குறிப்பு பெயரெச்சமாக** அமைகிறது.

முடிவுரை

மொழிநயமும் இலக்கியச் செழுமையும் வேருன்றி இருக்கும், புலவர் நக்கீரர் இயற்றிய திருமுருகாற்றுப்படை நூலானது சங்க இலக்கியங்களில் சிறப்புமிக்க இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இவ்வாய்வில், திருமுருகாற்றுப்படை நூலில் அமைந்துள்ள பெயரெச்ச வடிவங்களைக் கண்டறியப்பட்டு அவற்றின் அமைப்பையும் பயன்பாட்டையும் தக்க சான்றுகளுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன. திருமுருகாற்றுப்படையில் இடம்பெற்றுள்ள 317 அடிகளும் முழுமையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. திருமுருகாற்றுப்படையில் கையாளப்பட்டுள்ள பெயரெச்சங்கள் வருணனை வடிவிலும், சிறப்பை எடுத்துரைக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக, “தடிந்த”, “மிலைந்த”, “அணிந்த” போன்ற பெயரெச்சங்கள் பெயரின் தன்மையை விளக்குவதோடு, பாடலின் வருணனைச் செறிவையும் காட்சிநயத்தையும் மேம்படுத்துகின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல், “பெருந்தண்”, “நெடு”, “குறி” போன்ற குறிப்பு பெயரெச்சங்கள் பெயரின் பண்புகளை விளக்குவதோடு, பெயரின் தன்மையை தெளிவாக எடுத்திரைக்கின்றன. இந்நூலில் பயன்படுத்தப்பட்ட பெயரெச்சங்கள், மொழியியல் அமைப்பிற்கும், இலக்கிய அழகியலுக்கும் அடிப்படைக் கூறுகளாக விளங்குகின்றன என்பதை இவ்வாய்வின் வழி உறுதிப்படுத்துகிறது. இதன் வழி, இலக்கியத்தின் அழகியலை முழுமையாகவும் உள்ளுணர்வுடனும் சுவைக்க இலக்கணம் புரிதலானது அவசியம் என்பது புலனாகிறது. எனவே, இலக்கணத்தை முறையாகக் கற்று மொழியறிவை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

துணைநூற்பட்டியல்

- அருணாதேவி, & பெரியநாயகிமுனைவர். (2026). தலகபபயவன இலக்கண மரபம் அகநன்னிறப்பயலநற்களம்: ஓர ஆழமன மழயயல மற்றம் உணரச்சயயல ஆயவ. Tamilmanam International Research Journal Of Tamil Studies, 7(2), 371–380. <https://doi.org/10.63300/Tm09012026.14>
- இளம்பூரணர் (1969). தொல்காப்பியம். தஞ்சாவூர்: கரந்தை புலவர் கல்லூரி.
- செ.சீனி நைனா முகப்பது (2014). நல்ல தமிழ் இலக்கணம் உங்கள் குரல் எண்டர்பிரைசு.
- மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை (2022). தொல்காப்பியத் தேன் துமிகள். உமா பதிப்பகம்.
- கோ.ரீனா. (2025). சங்க இலக்கயததன வடவமசர ஆயவகள்: ஆயவப பலததன வரலறம் கடபட்டக கட்டமபப வவதங்களம். Tamilmanam International Research Journal Of Tamil Studies, 4(2), 452–465. <https://doi.org/10.63300/Tm0402112523>
- திருமுருகாற்றுப்படை Thirumurugatruppadaī Poet Nakkeerar | 3 - Thiruvavinankudi (Pazhani) | Lord Murugan. (2026). Kaumaram.Com. <https://kaumaram.com/tmpadaī/tmpadaī03u.html>
- Bharathi, S. (2022). Ethical Principles Shown By The Aatruppadaī Texts. International Research Journal Of Tamil, 4, 275–280. <https://doi.org/10.34256/Irjt224s1941>
- Godwin Sudharsan A¹ . (2026a). தலகபபய மழமதல எழததகளம் ஐங்கறநறம். Zenodo (Cern European Organization For Nuclear Research). <https://doi.org/10.5281/Zenodo.18805999>
- Murugan, K. R. K. (2022). Worship Of Lord Murugan In Thirumurugatrupadaī [Tirumurukāṛruppaṭai Kūṛum Muruka Valipāṭu]. Muallim Journal Of Social Science And Humanities, 45–51. <https://doi.org/10.33306/Mjssh/192>
- Vijayalakshmi, R. (2022). Virtue And Life In Thirumurukatrupadaī. International Research Journal Of Tamil, 4, 227–233. <https://doi.org/10.34256/Irjt224s1934>